

İmam-ı Taberani

Meşhur tefsir, hadis ve fıkıh âlimlerinden. İsmi, Süleymân bin Ahmed bin Eyyub bin Mutayr eş-Şâmi el-Lahmi et-Taberani; künyesi Ebul-Kasım'dır. 873 (H.260) senesi Safer ayında Şam'ın Taberiyiye kasabasında doğdu. İsfahan'a yerleşti. 970 (H.360) senesi Zilkâde ayının sonlarına doğru 100 yaşlarında vefat etti. İsfahan şehrinin girişinde Resulullahın Eshabından olan Hammâd ed-Devri'nin kabri yanına defnedildi.

Taberani; Hâşim bin Mürsed et-Taberani, Ebu Zür'a-es-Sekafi, İshâk ed-Debri, İdris el-Attar, Beşir bin Musâ, Hafs bin Ömer, Abdullah bin Mahmud bin Said bin Ebi Meryem, Ali bin Abdülaziz el-Begâvi, Mikdâm bin Dâvud er-Re'yini, Yahya bin Eyyub el-Allât, Ebu Abdurrahman en-Nesai gibi pek çok âlimden ilim öğrendi ve hadis-i şerif rivayetinde bulundu. Kendisinden de; Ebu Huleyfe el-Cemhi, İbni Ukde, Ebu Nuaym el-Hâfız, Ebu Hüseyin bin Fâzişâh, Abdân, Câfer el-Feryâbi, Ebu Abdullah bin Merde el-Hâfız ve daha birçok âlim ilim öğrendi ve hadis-i şerif rivayet etti.

Büyük hadis âlimlerinden olan Taberani hazretleri, güvenilir, sağlam, hadiste hüccet, yani üç yüz binden fazla hadis-i şerifi senetleriyle birlikte ezbere bilen unvanına sahiptir. Onun ilmi ve rivayet ettiği hadis-i şerifler, bütün İslam âlemine yayıldı. Kendisine; "Bu kadar hadis-i şerifi ezberleme bahtiyârlığına nasıl kavuştun?" diye sorulduğunda; "Otuz sene kuru hasır üzerinde uyudum" buyurdu.

İlim tahsili için rahatı terk ederek sade bir hayat yaşadı. Otuz üç sene ilim uğrunda seyahat yaptı. Bu yolda fedakârlıktan kaçınmadı. Her işini Allahü teâlânın rızası için yapar ve insanları Cehennem ateşinden kurtarmak için çalışırdı. Talebelerinden Ebu Abbas Şirazi, Taberani'den üç yüz bin hadis-i şerif yazdığını, güvenilir, sağlam bir muhaddis olduğunu bildirmekte ve hocasının ne derece ilim sahibi olduğunu vesikalandırmaktadır.

Yazmış olduğu başlıca eserleri; **Mu'cem-ül-Kebir**, **Mu'cem-ül-Evsat** ve **Mu'cem-üs-Sagir**'dir.